

50 rokov

ZŠ Dolná Tížina

1967 - 2017

„Ak sa má stať človek človekom, musí sa vzdelávať.“

Ján Amos Komenský

NA ÚVOD

Vzdelanie je dlhá cesta a záleží iba na každom z nás, či táto cesta bude priama a krátka, alebo sa bude kľukatíť na obzore života po celý čas nášho bytia. Je nespochybniteľné, že veľkú časť tejto cesty vzdelávania, absolvuje každý človek v škole.

Aj naša škola, Základná škola Dolná Tižina, je výchovno-vzdelávacou inštitúciou už celé polstoročie. Bol september 1967, kedy po prvýkrát otvorila a odvtedy dodnes otvára svoje brány mnohým žiakom, predovšetkým z obcí Dolná Tižina a Stráža, mnohým pedagógom a ďalším zamestnancom, ale i rodičom a priateľom školy, a v ich spoločnej symbióze intenzívne žije celé toto obdobie napĺňaním svojho poslania. Dnes, v školskom roku 2017-2018, si pripomína 50. výročie svojej existencie.

Výročie, či v živote človeka, či výročie školy je príležitosťou, nostalgicky sa obzrieť, možno aj prostredníctvom tohto bulletinu, do **minulosti** a pripomenúť si významné obdobia a okamihy v päťdesiatročnom živote našej školy, jej úspechy a ľudí, ktorí za nimi stáli, priblížiť si **súčasnosť** školy, pozrieť sa ako sa za polstoročie zmenila, kam sa posunula, ale hlavne s pokorou **sa poďakovať** všetkým, ktorí počas spomínaného päťdesaťročia chod školy zabezpečovali, ktorí dávali našej škole dušu i punc.

V prvom rade to boli a sú **zamestnanci** školy. Jej pedagógovia, ktorí si vážia a s láskou robia svoju prácu, vedia pochopiť detskú dušu, odhaliť talent, rozdávať múdrosť, inšpirovať, nastaviť správnu latku náročnosti, ako i pochváliť, či ak treba, výchovne napomenúť. Vďaka patrí im všetkým za ich zodpovednú, obetavú, náročnú ale krásnu prácu, počnúc tými, ktorí školu v priebehu tohto obdobia riadili, pokračujúc tými, čo v našej škole učili a učia abecedu, až po tých, ktorí pripravovali a pripravujú našich žiakov na ďalšie štúdium. Lebo „je ľahšie vrch preniesť, rieku zahatať, prinútiť ju proti prúdu tiecť, ako vychovať človeka so srdcom a dušou ľudskou“ (J. A. Komenský). Tiež to boli a sú ostatní zamestnanci školy, ktorých si patrí pripomenúť, aj im poďakovať za to, že svojou starostlivosťou o školské prostredie, prístupom k svojej práci, dobrým slovom, či úsmevom prispievali a prispievajú nemalou mierou k vzhľadu a kultúre našej školy.

Ako druhých spomeniem **žiakov**. Bez nich by škola nebola školou. Oni boli a sú jej život a energia. Je radosť pozorovať, ako každodenne víťazia nad drobnými prekážkami, občas nechutou, možno i strachom, ako sa učia myslieť i tvoriť, ako ich zvedavosť, nové poznatky, úspechy i drobné zlyhania posúvajú vpred.

Chválou školy sú žiaci, ktorí šíria a šíria dobré meno našej školy i mimo jej brán, či víťazi rôznych súťaží, pretekov a olympiád, či žiaci, ktorí dosiahli a dosahujú úspech v ďalšom štúdiu. Naša škola ich za to obdobie nemala málo. Hrdosť je počúvať o ľuďoch, ktorí sa uplatnili v rôznych odboroch spoločenského, hospodárskeho a kultúrneho života, na výchove a vzdelaní ktorých sa podieľala práve naša škola.

Podakovanie patrí i ďalším **partnerom školy**, predovšetkým rodičom a miestnej samospráve, mnohokrát sú práve oni absolventi našej školy. Vďaka za ich záujem a ochotu spolupracovať, za ústretovosť a múdre rozhodnutia v prospech našich detí už niekoľko generácií.

Ku každému jubileu patrí i **želanie**. Želám našej škole, pri príležitosti tohto krásneho jubilea, aby aj v ďalších rokoch dokázala v plnej miere plniť svoje poslanie a dávala žiakom dobrý základ pre ďalší profesijný i osobný život: múdrosť, zručnosti, ľudskosť i dobrotu srdca, aby mala dostatok žiakov ochotných sa vzdelávať a rozvíjať svoj talent i fundovaných pedagógov, zapálených pre toto povolanie, rodičov a partnerov ochotných podieľať sa na rozvoji školy. Nech škola naďalej rozkvitá a robí dobré meno sebe i našej obci.

A záverom už len moje krátke osobné vyznanie. Teší ma a je mi ctou, že som bola žiačkou, učiteľkou, zástupkyňou riaditeľa a v tomto čase riaditeľkou Základnej školy Dolná Tižina.

Mgr. Anna Trnková
riaditeľka školy

K VZÁCNEMU JUBILEU

Od zrodu Tvojho, od roka k roku,
keď posledný deň prázdnin prevrátíme,
Tebe, naša ctená jubilatka
vždy jeden rôčik prirátame.
Tak neúprosne mívajú sa dni i roky,
a Ty máš svoje brány stále otvorené.
Ty učíš svojich žiakov mnohému čo život žiada,
využiť vedomosti, talent i zručnosť rúk,
srdiečkom hľadieť na svet navôkol.
Čo stačilo niekedy, dnes je už primálo,
svet neustále dotvára nové podoby.
Menila si metódy a formy svojej práce,
aby si vyhovela požiadavkám každej doby.
Za svoj čas si zmohutnela, máš krajší a novší šat,
snáď každý, kto Ťa spoznal, povie, že má Ťa rád.
Sláviš dnes jubileum, 50 rokov a stále si mladá,
tisícky mladých si odchovala.
Hoc rozišli sa po celom svete,
kniha školy z nich každého zaznamenala.
Buď pyšná na seba i tvorcov svojich,
to množstvo ľudí, ktoré Ťa po tie roky tvorilo.
O kvalitách Tvojich hádam aj to svedčí,
že z Tvojich žiakov si Ťa mnoho pre svoje deti i pre svoju prácu zvolilo.

kolektív zamestnancov

GALÉRIA ZAMESTNANCOV ŠKOLY

„Režimy prichádzajú a odchádzajú, politici sa menia, na celebrity si po pár dňoch nikto nespomenie,
ale na učiteľov, ktorí zanechali v deťoch dobrú stopu, na tých sa nezabúda.“

RIADITELIA A ZÁSTUPCOVIA

Anton GREŇČÍK	- riaditeľ školy 1967/68 – 1969/70
Jozef SERMEK	- zástupca riaditeľa 1967/68 – 1969/70
Jozef SERMEK	- riaditeľ školy 1970/71 – 1976/77
Pavol ANETTA	- zástupca riaditeľa 1970/71 – 1971/72
Anastázia PAZDERKOVÁ	- zástupkyňa riaditeľa 1972/73 – 1976/77
Stanislav VANDŽURA	- riaditeľ školy 1977/78 – 1990/91
Anastázia PAZDERKOVÁ	- zástupkyňa riaditeľa 1977/78 – 1984/85
Mária ZUBOROVÁ	- zástupkyňa riaditeľa 1985/86 – 1988/89
Juraj ČOREJ	- zástupca riaditeľa 1989/90 – 1990/91
Stanislav STAŇO	- riaditeľ školy 1991/92 – 1997/98
Miroslav STAŇO	- zástupca riaditeľa 1991/92 – 1997/98
Igor HOMOLA	- riaditeľ školy 1998/99 – 2008/09
Anna TRNKOVÁ	- zástupkyňa riaditeľa 1998/99 – 2008/09
Monika FILOVÁ	- riaditeľka školy 2009/10 – 2013/14
Jana BEČÁROVÁ	- zástupkyňa riaditeľky 2009/10 – 2013/14
Anna TRNKOVÁ	- riaditeľka školy od 2014/15
Anna HODOŇOVÁ	- zástupkyňa riaditeľky od 2014/15

PEDAGOGICKÍ ZAMESTNANCI PÔSOBIACI V ŠKOLE

DLHODOBO V ŠKOLE PÔSOBILI

Pavol Anetta
Dagmara Baculová Pagáčová
Lenka Bučkuliaková
Jozef Ďurina †
Anna Hlávková
Emília Juríková †
Alica Kubalová
Katarína Michelová
Anastázia Pazderková †
Sidónia Stanková
Stanislav Staňo
Mária Tichá
Stanislav Vandžura
Ľubica Zajacová
Soňa Zimenová

Zdena Anetová †
Jana Bečárová
Monika Buchtová
Alžbeta Ďurinová
Anna Hodoňová
Jozef Košút
Elena Kubalová
Antónia Muchová
Viera Sermeková
Janka Staňová
Andrej Štalmach
Anna Trnková
Lýdia Vizíková
Jozef Zimen
Mária Zuborová

Oľga Babišová
Helena Bieliková
Anton Ďurana †
Monika Filová
Igor Homola
Štefánia Kováčiková – Endersová
Zuzana Kvočková
Alžbeta Paučinová
Jozef Sermek
Miroslav Staňo
Kamila Šušoliová
Elena Vandžurová
Milan Zajac †
Marta Zimenová

KRÁTKODOBO V ŠKOLE PÔSOBILI

Erika Balleková
Zuzana Bajánková
Anna Brončeková
Juraj Čorej
Elena Fitošová
Martina Jalovičárová
Iveta Kmetíková
Oľga Kotorová
Ivan Krajčovič
Majeríková
Carmen Mareková
Elena Marušiaková
Ľubica Miklošková
Štefan Nosál
Renáta Opálková
Eva Poláčková
Daniela Smiešková
Jana Šepešová
Michaela Štrbová
Barbora Uhrínová

Mária Balvonová
Viera Beňušová
Iveta Bukovinská
Mária Dragulová
Anna Glettová
Irena Hriníková
Soňa Klopštoková
Mária Kováčová
Anna Kukanová
Irena Machová
Jana Marčanová
Elena Michalovičová
František Mintál
Vladimír Ondro
Jana Pavlíková
Milan Polák
Viera Skácelová
Emília Škerlíková
Anna Šupicová

Petra Bačinská
Peter Bosík
Marta Cvengrošová
Dana Drevenáková
Martina Goliatová
Anna Hunčíková
Anna Kľučková
Tomáš Konečný
Kamila Kysučanová Miroslava
Adriana Mihalčatinová
Jana Martinická
Albina Milová
Anna Mravcová
Eva Ondrová
Dáša Petrášová
Ingrid Schmidtová
Petra Sotolárová
Katarína Štalmachová
Mária Tomaníková

KŇAZI PÔSOBIACI V ŠKOLE

Peter Buchtinec
Peter Paliatka

Dušan Monček
Ľubomír Vavro

Pavol Moravec †

NEPEDAGOGICKÍ ZAMESTNANCI PÔSOBIACI V ŠKOLE

ŠKOLSKÁ JEDÁLEŇ

Helena Bajaníková †
Emília Buchtová
Emília Ďurinová
Helena Dvorská
Anna Falaštová
Margita Gažová
Miriam Chlebová
Mária Jankovská
Etela Kubíková
Barbora Poliaková
Jana Salátová
Gabriela Šmehylová
Marianna Zákopčanová

UPRATOVAČKY

Erika Bačinská
Helena Bačinská
Paulína Bačinská †
Anna Cesneková †
Jozefína Ďuranová †
Katarína Laceková
Mária Mahútová
Jana Maťková
Paulína Maťková
Ľudmila Pazderková
Irena Plaštiaková
Michaela Stasová
Helena Šušoliaková

ŠKOLNÍCI

Milan Buchta
Jozef Chovanculiak †
Peter Pazderka
František Rehtorík †
František Zicho

SÚČASNÍ ZAMESTNANCI ŠKOLY

PEDAGOGICKÍ

Petra Bačinská
Helena Bieliková
Lenka Bučkuliaková
Monika Buchtová
Anna Hodoňová
Alica Kubalová
Zuzana Kvočková
Irena Machová - MD
Jana Marčanová
Adriána Mihalčatinová - ŠKD
Katarína Michelová
Dušan Monček
Antónia Muchová
Dagmara Baculová Pagáčová
Jana Pavlíková - zástup
Michaela Štrbová - ŠKD
Anna Trnková
Soňa Zimenová
Zuzana Zichová

NEPEDAGOGICKÍ

Erika Bačinská - MD
Milan Buchta
Mária Mahútová
Jana Maťková
Irena Plaštiaková - zástup
Michaela Stasová - zástup

Emília Buchtová - ŠJ
Anna Falaštová - ŠJ
Mária Jankovská - ŠJ
Barbora Poliaková - zástup
Jana Salátová - ŠJ
Marianna Zákopčanová - MD

Z HISTÓRIE ŠKOLY

*„Ludská pamäť je výnimočný dar, ktorý tým, že nám umožňuje pozrieť sa späť,
zároveň nás posúva dopredu.“*

DO VÝSTAVBY ŠKOLY

Prvá škola v obci Dolná Tižina sa nachádzala v blízkosti miestneho národného výboru. Navštevovali ju žiaci 1.-4. ročníka. Starší žiaci, od 5. ročníka, dochádzali do štátnej obvodnej meštianky v Belej.

VÝSTAVBA NOVEJ ŠKOLY

Písal sa školský rok 1964/1965, kedy bolo odovzdané a Pozemnými stavbami v Žiline prevzaté stavenisko pre stavbu deväťročnej dvanásťtriednej školy. Pozemné stavby v Žiline 6. novembra 1964 prehlásili, že s výstavbou sa začne akonáhle Elektrárňou zo Žiliny prevedie prírodnú sieť k miestu staveniska.

S prvými zemnými prácami pre prívodnú sieť začali Elektrárne v Žiline v polovici novembra 1964. 6. júla 1965 Pozemné stavby Žilina začali bagrovať zeminu pre výstavbu novej 12-triednej deväťročnej školy. Novostavba školy mala byť postavená za 4 milióny 600 tisíc Kčs. Okrem učebných priestorov mala mať škola školskú jedáleň, telocvičňu a štvorbytovku pre učiteľov školy.

Výstavba novej komplexnej ZDŠ prebiehala aj v ďalších školských rokoch 1965/1966 a 1966/1967. Na stavenisku pomáhali aj niektorí občania spolu s brigádnikmi zo škôl.

Kolaudácia novovybudovaných školských objektov sa uskutočnila 28. júna 1967.

Škola pozostávala podobne ako je to dodnes z piatich jednoposchodových pavilónov, postavených vo svahu, spojených schodmi v tom čase bez prístreškov. V jednotlivých budovách sa nachádzalo 12 učební, družina mládeže, špeciálne učebne, polytechnické dielne, jedáleň, kuchyňa, zborovňa, riaditeľňa, kancelária pre zástupcu a v poslednom samostatnom pavilóne bola umiestnená telocvičňa.

PRVÝ ŠKOLSKÝ ROK V NOVEJ ŠKOLE

Prvý školský rok v novej škole začal 4. septembra 1967. Tento deň sa stal významným dňom pre všetkých občanov Dolnej Tižiny i susednej obce Stráža. Žiaci dostali do užívania novú, tak dlho očakávanú školu. Do školy nastúpilo 401 žiakov, 251 žiakov z Dolnej Tižiny, 150 zo Stráže.

Počet tried 1.- 5. roč. bol 9, počet tried 6.- 9. roč. bol sedem. Všetky triedy boli pomerne slušne zariadené. Každá trieda dostala na začiatku školského roka stoličky, stoly, stoličku a stôl pre vyučujúcich, v každej triede bolo namontované umývadlo.

V škole pracovalo 20 učiteľov, 5 mužov a 15 učiteliek. V 1.-5. ročníku 9 vyučujúcich, z toho 5 mali a 4 nemali požadovanú kvalifikáciu, v 6.- 9. ročníku 11 vyučujúcich, z toho 6 mali, 4 nemali požadovanú kvalifikáciu a 1 učiteľka dokončovala štúdium diaľkovo na PF v Trnave.

Prvé roky v novej škole neboli ľahké. Hoci bola škola novostavbou, mala mnoho predností, no vyskytlo sa i veľa ťažkostí prevažne hospodárskeho rázu, čo značne sťažovalo výchovno-vyučovací proces a vyžiadalo si veľa úsilia vedenia školy a ostatných zamestnancov. Ľahostajní nezostávali pri odstraňovaní týchto ťažkostí ani občania obcí, rodičia žiakov, ktorí brigádnicke nejednakrát pomohli. Aj napriek mnohým ťažkostiam a problémom, ktoré škola musela v týchto začiatkoch prekonávať, úspešne

naštartovala nielen svoje smerovanie vo výchovno-vzdelávacom procese ale i v bohatej mimoškolskej činnosti.

Pedagogický kolektív v prvom školskom roku 1967-1968

Riaditeľ školy: Anton Grenčík

Zástupca riaditeľa školy: Jozef Sermek

Vyučujúci: Kamila Cabadajová, Viera Cvachová, Marta Cvengrošová, Viera Čabradská, Anton Ďurana, Alžbeta Ďurinová, Jozef Ďurina, Anna Grenčíková, Irena Hriníková, Soňa Klopstocková, Elena Kubalová, Jana Malinová, Elena Michalovičová, Anna Mjartanová-Hunčíková, Anastázia Pazderková, Viera Sermeková, Ľubica Zajacová, Milan Zajac

VÝZNAMNÉ OKAMIHY Z ĎALŠÍCH ŠKOLSKÝCH ROKOV

PIONIERSKA SKUPINA DRUŽBA

Spolu so školou vznikla aj pionierska skupina, v ktorej pracovali mladší žiaci ako iskričky a starší žiaci ako pionieri. Názov Družba dostala dňa 15. septembra 1973, po nadviazaní družby so školou v NDR v Querfurte a so školou v Karvinej. Prvou skupinovú vedúcou bola pani Viera Cvachová.

DRUŽBA SO ZDŠ KARVINÁ IV. - RAJ

Na podnet riaditeľov ZDŠ v Karvinej p. J. Lochmana a bývalého riaditeľa ZDŠ v Dolnej Tižine A. Grenčíka a z iniciatívy riaditeľa školy J. Sermeka a jeho zástupcu P. Anettu nadviazala naša ZDŠ Dolná Tižina spoluprácu a priateľstvo so ZDŠ Karviná.

Táto spolupráca a priateľstvo sa prejavovali vo výmene pracovných skúseností z oblasti výchovy a vyučovania, v spoznávaní prostredia oboch partnerských škôl, v nadviazaní priateľstiev medzi učiteľmi, žiakmi i rodičmi.

Žiaci oboch škôl zápolili v rôznych športovo-branných súťažiach: branný pretek – šplh na lane, hod granátom, odhad vzdialenosti, strelba zo vzduchovky, basketbal, ľahká atletika. Priateľstvo rozvíjali aj prostredníctvom výmenných prázdninových pobytov.

Družba našej školy so ZDŠ v Karvinej pretrvala až do 21. mája 1987, kedy sa zamestnanci a žiaci ZŠ Dolná Tižina a Karviná poslednýkrát stretli z dôvodu priradenia školy v Karvinej k inej škole.

ÚSPEŠNE PRACUJÚCI LYŽIARSKY ODDIEL

Začiatkom 80-tych rokov sa v škole rozbehla aktívna mimoškolská činnosť, dostavili sa prvé významné úspechy žiakov najmä v recitačných a prírodovedných súťažiach, v divadelných vystúpeniach a športovo-branných súťažiach.

Bohatý bol i telovýchovný život školy. Výborne pracoval lyžiarsky oddiel pod vedením pána Lamoša.

Jeho zverenci úspešne reprezentovali školu a dosiahli pekné výsledky v rôznych lyžiarskych súťažiach: „O cenu kamaráta“, „O cenu Polomu“, „Malá Biela stopa SNP“. Škola bola i organizátorom lyžiarskych pretekov „Veľká cena Dolnej Tížiny“.

SPARTAKIÁDA

Rok 1980 sa niesol v atmosfére príprav a nácviok žiakov na veľké verejné telovýchovné vystúpenie Spartakiádu, ktorá sa konala každých päť rokov. Tento rok bol významný tým, že šesť žiačok našej školy (Z. Staňová, H. Franeková, B. Poliaková, J. Bačínska, B. Šušoliaková, I. Falaštová) postúpilo až na celoštátne kolo spartakiády, ktoré sa konalo 20. júna – 1. júla na Strahove v Prahe.

KEĎ ŠKOLA OSLAVOVALA

25. výročie - slávnostné stretnutie sa uskutočnilo **4. apríla 1992** v telocvični školy.

40. výročie - slávnostné stretnutie sa uskutočnilo **7. decembra 2007** v telocvični školy.

VÝZNAMNÉ REKONŠTRUKCIE A NASMEROVANIA ŠKOLY

Prevádzkové problémy súvisiace s vykurovaním školy priviedli vedenie školy v **októbri 1987** k **rozsiahlej oprave ústredného kúrenia**, oprave kotlov a výmene radiátorov.

V druhej polovici roka **1996** sa za spolupráce vedenia školy a obecného úradu zrealizovala **plynofikácia kotelne**.

V roku 2000, prostredníctvom projektu **INFOVEK**, nastúpila škola na cestu **modernizácie a infomatizácie** vyučovacieho procesu. Okrem prvých počítačov pre žiakov, pripojenia školy na internet sa naša škola stala školiacim centrom Infoveku pre učiteľov okolitých škôl i miestnych občanov.

1. 7. 2002 škola získala **právnú subjektivitu**, zriaďovateľom školy sa stala Obec Dolná Tižina.

V rokoch **2009 – 2014** vďaka rozsiahlemu projektu „**Stavebné úpravy objektov základnej školy Dolná Tižina**“ získala škola nový šat, zateplené boli štyri pavilóny školy, prevedená nová plynofikácia, zriadená odborná počítačová učebňa a kompletnou rekonštrukciou prešla i telocvičňa školy.

Ďalšej novodobej proeurópskej modernizácii školy prispel projekt „**Chceme byť rovnocennou súčasťou Európy**“ v rokoch **2012 – 2014**, ktorý priniesol škole obstaranie multimedialnej učebne, množstvo nových moderných digitálnych a didaktických pomôcok, moderné vyučovacie materiály.

GALÉRIA NAŠICH NAJÚSPEŠNEJŠÍCH ŽIAKOV

„To, že niekto dosiahne nejaký úspech, je len dôkazom pre všetkých, že ostatní ho môžu dosiahnuť tiež.“

Abraham Lincoln

- 1973 – 74 **„O pohár Polomu“**, okresné kolo v behu na lyžiach:
P. ZICHO – 1. miesto, D. LACEK – 2. miesto
- 1976 – 77 **„Sokolovský pretek brannej zdatnosti“**, Majstrovstvá Slovenska:
L. BAČINSKÁ – 2. miesto v kategórii mladších biatlonistiek
- 1975 – 78 **„O cenu kamaráta“**, viacnásobné víťazstvá okresných majstrovstiev v lyžovaní
- 1978 – 79 **„Sokolovský pretek brannej zdatnosti“**, Majstrovstvá Slovenska:
A. BAČINSKÁ – 6. miesto
- 1980 – 81 **„Hviezdoslavov Kubín“**, okresné kolo: **P. LACEK** – 2. miesto
- 1987 – 88 **„Zlatý list“**, okresné kolo: J. GAŽO – 2. miesto
- 1991 – 92 **„Biologická olympiáda“**, okresné kolo:
J. KUBALOVÁ – 2. miesto, J. BUGÁŇOVÁ – 3. miesto
- 1992 – 93 **„Biologická olympiáda“**, okresné kolo: J. ŠUŠOLIAKOVÁ – 3. miesto
„Olympiáda v Slovenskom jazyku a literatúre“, okresné kolo: N. JURÍKOVÁ – 3. miesto
- 1994 – 95 **„Poznaj a chráň“**,
okresné kolo: M. KOŠÚTOVÁ – 1. miesto, J. LIŠKOVÁ – 3. miesto
krajské kolo: M. KOŠÚTOVÁ – 15. miesto, J. LIŠKOVÁ – 16. miesto
„Fyzikálna olympiáda“, okresné kolo: T. GRENČÍK – 4. miesto
- 1997 – 98 **„Biologická olympiáda“**, S. BUGÁŇ – okresné kolo: 1. miesto, krajské kolo: 2. miesto
„Fyzikálna olympiáda“, A. PLAŠTIKOVÁ – okresné kolo: 7. miesto, krajské kolo: 6. miesto
- 1999 – 2000 **„Hviezdoslavov Kubín“**, okresné kolo: L. ŠUŠOLIAKOVÁ – 1. miesto
„Geografická olympiáda“, krajské kolo: M. ĎURICA – 8. miesto
- 2000 – 2001 **„Súťaž školských časopisov“**, celoslovenské kolo:
Čestné uznanie Domu matice Slovenskej
- 2001 – 2002 **„Hviezdoslavov Kubín“**, okresné kolo: L. ŠUŠOLIAKOVÁ – 2. miesto

- 2002 – 2003 **„Malé javiskové formy“**, okresná divadelná súťaž – 1. miesto,
krajské kolo – čestné uznanie
- 2003 – 2004 **„Pohár starostu obce Hôrky“**, futbalový turnaj – 1. miesto
2006 – 2007 **„Mladí záchranári CO“**, okresné kolo – 3. miesto
- 2007 – 2008 **„Mladí záchranári CO“**, krajské kolo – 1. miesto
„Diadora“, okresná školská futsalová súťaž – 2. miesto
„Majstrovstvá okresu vo vybíjanej“ – 3. miesto
„Beh 17. novembra“, majstrovstvá okresu: A. ĎURICOVÁ – 2. miesto
„Oščadnická heligónka“ – M. ŠUŠOLIAK – 1. miesto
- 2008 – 2009 **„Mladí záchranári CO“**, okresné i krajské kolo – 1. miesto
„Beh 17. novembra“, majstrovstvá okresu: A. ĎURICOVÁ – 3. miesto
„Majstrovstvá Žilinského kraja vo futsale“, 2. miesto
„Slávik 2009“, okresné kolo: J. ĎURANOVÁ, P. ĎURANA – 1. miesto,
krajské kolo P. ĎURANA – 3. miesto
- 2009 – 2010 **„Majstrovstvá okresu vo vybíjanej“**, okresné kolo – 2. miesto
„Olympiáda v anglickom jazyku“, obvodové kolo: D. JAŠŠO – 4. miesto
„Biologická olympiáda“, obvodové kolo: M. HODOŇ – 4. miesto
„Biblická olympiáda“, obvodové kolo – 2. miesto
„Fyzikálna olympiáda“, okresné kolo: J. ĎURČÍK – 3. miesto
„Biologická olympiáda“, obvodové kolo: D. JAŠŠO – 2. miesto
„Hviezdoslavov Kubín“, okresné kolo: M. KLAGO – 1. miesto
„Mladí záchranári CO“, okresné kolo – 1. miesto, celoslovenské kolo – 2. miesto
- 2010 – 2011 **„Beh do Strečnianskych schodov“**, J. SOTOLÁR – 2. miesto, S. ŠÍPČIAK – 3. miesto
„Beh olympijského dňa“, M. SOTOLÁROVÁ – 2. miesto, R. VERHAR, M. ŠÍPČIAK,
J. SOTOLÁR – 3. miesto
„Fyzikálna olympiáda“, obvodové kolo: J. ĎURČÍK – 2. miesto
„Chemická olympiáda“, obvodové kolo: J. ĎURČÍK – 2. miesto, krajské kolo – 5. miesto
„Pytagoriáda“, obvodové kolo: D. JAŠŠO – 2. miesto
„Čo vieš o hviezdach“, regionálna súťaž: T. MRAVEC – 2. miesto
„Hviezdoslavov Kubín“, okresné kolo: R. ŠÍPČIAK – 1. miesto
- 2011 – 2012 **„Mladí záchranári CO“**, obvodové kolo – 2. miesto,
„Biologická olympiáda“, okresné kolo: B. KUBALA – 5. miesto
„Čo vieš o hviezdach“, regionálna súťaž: T. MRAVEC – 2. miesto
„Mladí záchranári CO“, celoslovenské kolo výtvarnej súťaže: M. FRANEKOVÁ – 1. miesto
„Slávik Slovenska“, okresné kolo: J. ĎURANOVÁ – 2. miesto
„Štúrov Zvolen“, regionálne kolo: R. ŠÍPČIAK – 2. miesto
- 2012 – 2013 **„Biologická olympiáda“**, okresné kolo: M. BUCHTA – 4. miesto

- 2013 – 2014 „**Štúrov Zvolen**“, obvodové kolo: R. ŠIPČIAK – 3. miesto
 „**Knižný všedkovedko**“, obvodové kolo: K. POLIAKOVÁ – 3. miesto
 „**Biologická olympiáda**“, obvodové kolo: CH. MIHALČATINOVÁ – 3. miesto
 „**Technická olympiáda**“, okresné kolo: M. GAŽO – 4. miesto
 „**Beh olympijského dňa**“,
 J. MRAVEC – 1. miesto, M. SOTOLÁROVÁ – 1. miesto, R. ŠIPČIAK – 3. miesto
 „**Beh do Strečnianskych schodov**“, M. ŠIPČIAK – 1. miesto
 „**Mladí záchranári CO**“, obvodové kolo – 2. miesto
- 2014 – 2015 „**Mladí záchranári CO**“, obvodové kolo – 2. miesto
 „**Biologická olympiáda**“, okresné kolo: K. DÁVIDIKOVÁ – 3. miesto
 „**Knižný vševedko**“, obvodové kolo: **M. ŠIPČIAK** – 2. miesto
 „**Pytagoriáda**“, obvodové kolo: J. ŽDÁNSKY – 5. miesto
 „**Beh do Strečnianskych schodov**“, L. POLIAKOVÁ – 1. miesto
- 2015 – 2016 „**Tvoríme vlastnú knihu**“, celoslovenské kolo: L. KVOČKOVÁ – 1. miesto
 „**Knižný vševedko**“, obvodové kolo: L. KVOČKOVÁ – 2. miesto, L. MIČKOVÁ – 3. miesto
 „**Pytagoriáda**“, obvodové kolo: J. ŽDÁNSKY – 4. miesto
 „**Sudoku**“, regionálne kolo terchovského regiónu: M. ŠUŠOLIAK – 3. miesto
 „**Biblická olympiáda**“, dekanátne kolo – 1. miesto
 „**Biblia očami detí**“, výtvarná súťaž: BARBORA ZICHOVÁ – 1. miesto
 JAKUB ZÁKOPČAN – 3. miesto
 „**Vesmír očami detí**“, regionálne kolo výtvarnej súťaže: MATÚŠ ZICHO – 1. miesto
- 2016 – 2017 „**Knižný Vševedko**“, obvodové kolo: L. MIČKOVÁ – 3. miesto
 „**Pytagoriáda**“, obvodové kolo: J. ŽDÁNSKY – 2. miesto
 „**Geografická olympiáda**“, okresné kolo: J. ŽDÁNSKY – 5. miesto
 „**Technická olympiáda**“, okresné kolo: J. FRANEK – 3. miesto
 „**Biblická olympiáda**“, dekanátne kolo – 2. miesto
 „**Slávik Slovenska**“, okresné kolo: K. DAVIDÍKOVÁ – 2. miesto
 „**Biblia očami detí**“, diecézna výtvarná súťaž: PAULÍNKA ŠČECINOVÁ – 1. miesto
 „**Mladí záchranári CO**“, obvodové kolo – 2. miesto
 „**Detská divadelná Žilina**“, ocenenie za interaktívnu prácu s divákmi
 „**Dni nádeje**“ – štafetový beh: – 2. a 3. miesto
 „**Beh do Strečnianskych schodov**“, P. KRIŠTOFÍK – 1. miesto, K. SZABOVÁ – 3. miesto

ZO SPOMIENOK BÝVALÝCH ZAMESTNANCOV A ŽIAKOV ŠKOLY

ČRIEPKY SPOMIENOK PÁNA RIADITEĽA STANISLAVA VANDŽURU

Každé jubileum, hlavne tak významné a okrúhle, akým je aj 50. výročie postavenia Základnej školy v Dolnej Tižine, je príležitosťou na zamyslenie, na spomienky. Sú to spomienky citlivé a krásne, ku ktorým patria i spomienky na žiakov, ktorí sa po ukončení základnej školy rozišli po svete a s ktorými sa sporadicky a rád stretávam.

V auguste 1977 som dostal ponuku od OŠ ONV pracovať v ZŠ Dolná Tižina vo funkcii riaditeľa školy aj s ubytovaním v školskej bytovke. Môj prvý dojem pri pohľade na areál školy bol pre mňa fantastický, pretože komplex budov vytváral harmonický celok v miernom kopci. Areál školy bol veľmi premyslený, pretože počítal aj s letnou telocvičňou pri budove telocvične. Nad telocvičňou bolo doskočisko a veľký pozemok pre vyučovanie pestovateľských prác. Vyučovalo sa v dvanástich triedach, ale pre veľký počet žiakov muselo byť dvojsmenné vyučovanie. Po čase sme toto dvojsmenné vyučovanie odstránili prerobením fyzikálnej učebne na klasickú učebňu. Žiaci z Dolnej Tižiny a zo Stráže prichádzali do školy peši alebo autobusmi.

Rád spomínam na roky, ktoré som v tejto škole strávil. Poslanie školy sa realizovalo cez prácu celého pedagogického kolektívu. Kolektív učiteľov bol stabilný, učili skúsení pedagógovia s viacročnou praxou, dokonca až päť učiteľov – mužov! Žiaľ nie všetci sa dožili tohto výročia školy. Preto aj im patrí moja spomienka a vrelá vďaka za dlhoročnú pedagogickú prácu s deťmi.

Spomienky nie sú nielen na vyučovanie, ale aj na rôznu mimoškolskú činnosť. Dobrý pocit mám, keď spomínam na recitačné, výtvarné, prírodovedné súťaže, súťaž v speve a iné. V priebehu školských rokov bola na vysokej úrovni športová činnosť žiakov, zvlášť skok do výšky, ľahkoatletický štvorboj, basketbal, futbal, cezpoľný beh, v zime beh na lyžiach, ktorých vyvrcholením bola celoslovenská súťaž Biela stopa SNP.

Spomeniem aj život učiteľov a ich aktívnu prácu v mimoškolských činnostiach, programy žiakov na obecných stretnutiach s občanmi, stretnutia učiteľov pri životných jubileách, športových činnostiach učiteľov (volejbal v rámci Terchovskej doliny - účasť na okresnej súťaži učiteľov v Rajeckých Tepliciach), účasť učiteľov na brigádach v obci.

Súčasťou života a riadenia školy bolo aj prekonávanie rôznych technicko-prevádzkových ťažkostí.

Dodnes si niektoré v mysli vybavujem. Napríklad ako sme robili nové oplatenie okolo celého areálu školy, prestavbu brány na uhoľnom sklade, budovali dielne pre školníka, miestnosť pre kuriča, osadzovali brány na miestnosti v telocvični, menili kotle ústredného kúrenia a ohrevu vody, opravovali pivnice pri kuchyni, či spojzdržovali odsávače v školskej kuchyni, maľovali triedy.

Nakoniec chcem spomenúť dobrú spoluprácu s MNV v Dolnej Tižine a v Stráži, taktiež aj dobrú spoluprácu zo ZRPŠ a ROH.

Do ďalších rokov prajem tejto škole, aby ju viedli ľudia, ktorým záleží na tom, čo robia, aby v nej naďalej učili učitelia, ktorí svoju prácu robia s láskou i radosťou. Prajem jej, aby na toto miesto rodičia s dôverou i úctou k učiteľskému povolaniu privádzali svoje deti, ktoré sa počas rokov strávených v škole vyformujú v mladých, vzdelaných a dobrých ľuďoch.

Mgr. Stanislav Vandžura

bývalý riaditeľ školy

AKO SI NA ČASY V NAŠEJ ŠKOLE SPOMÍNA PANI UČITEĽKA JANKA STAŇOVÁ

V septembri 1974 z troch ponúkaných miest sme uprednostili Základnú školu v Dolnej Tižine, ktorá nás zväbila čarovným školským areálom, kde bola umiestnená materská škola, čo nám veľmi vyhovovalo, nakoľko mladšia dcérka mala dva a pol roka a bolo možné umiestniť ju v nej.

Neobanovali sme! Úžasný kolektív, vedenie školy na čele s jeho riaditeľom Mgr. Jozefom Sermekom. Na ročníkoch 1. – 4. sme sa s manželom zaradili medzi ostatných vyučujúcich. Vychádzali sme si v ústrety, navzájom vždy podali pomocnú ruku, nebolo potrebné prosiť o zastúpenie v práci. Ochota, chuť do práce, dobrá nálada nás neopúšťali počas vyučovania. Žiaci poslúchali, plnili si svoje školské povinnosti. Vedenie krúžkov bola samozrejmosť a bezplatná! Zapájali sme sa do činností v obci – nácvik programov na oslavy, oznamy do obecného rozhlasu, brigády v rámci začlenenenia v Zväze žien, ROH, na Jednotnom roľníckom družstve. Všetko to bolo samozrejmé a oduševnené.

Škola vynikala aj v športových aktivitách. Poriadala bežecké lyžiarske preteky žiakov, na ktorých sa zúčastňovali aj žiaci z iných škôl. Naši žiaci dosahovali vynikajúce výsledky, na preteky boli pravidelne pripravovaní pánom Lamošom z Tepličky. Nadobudli pekný vzťah k bežkovaniu. Snehu bolo dosť, podmienky vyhovujúce.

Okrem pracovných povinností sme sa vždy tešili na oslavy z príležitosti Dňa učiteľov. O dobrú náladu, vtipy, spev, tanec – nebola núdza!

Musím ešte pripomenúť, že škola v tom čase bola výborne vybavená pomôckami, špeciálnymi učebňami, krásnym školským pozemkom. Dielne žiakom poskytovali základné pracovné zručnosti. Chemická a fyzikálna učebňa slúžili na získanie nielen teoretických, ale i praktických vedomostí z pokusov, ktoré sa tu dali previesť. V tom období bola škola skvostom obce.

Našej jubilatke do nasledujúcich rokov želám humánne vedenie, zanietených a odborne zdatných učiteľov, šikovných a múdrych žiakov, obetavých rodičov a vynikajúce meno v spoločnosti. Nech sa v škole snúbi náročnosť s láskavosťou a porozumením.

Janka Staňová
bývalá pani učiteľka

ZAČÍNALA SOM SO ŠKOLOU – SPOMIENKY ŽIAČKY

Bol školský rok 1967/1968. Čakala som, kedy už bude konečne september a ja pôjdem prvýkrát do školy. A nie hocijakej. Základná škola Dolná Tižina sa totiž práve ten rok slávnostne otvárala po prvýkrát. Boli sme vyobliekaní – dievčatá biele podkolenky a šaty, chlapci nohavice a košeľa. Bolo to oblečenie, ktorému sa hovorilo nedelné alebo kostolné. Na nádvorí stálo veľa žiakov. Nikdy som nevidela toľko detí pohromade. Nás prváčikov privítali s jedným bielym karafiátom. Bol to krásny kvet a doteraz je môj obľúbený. Mňa priradili do 1.A triedy. Učil ma súdruh učiteľ (tak sme kedysi oslovovali pánov učiteľov) Anton Ďurana. Mala som ho veľmi rada. Bola som bojazlivá a on bol veľmi milý. Vôbec som sa ho nebála. Vedel rozprávať krásne príbehy. Chvíľu chodil s nami do triedy aj jeho syn Petřík, ktorého sme mali tiež radi.

1.B učila súdružka učiteľka Helenka Kubalová. Bola veľmi prísna, ale mne sa veľmi páčila. Bola vždy pekne učesaná, oblečená a nosila topánky s vysokými opätkami. Do školy sme chodili jedna trieda ráno a druhá poobede. Pamätám si to, pretože som sa bála ísť okolo pivníc, kde nás chlapci strašili.

Moja vnučka je skautka. Keď som chodila do školy ja, boli sme iskričky (malí žiaci) a pionieri (veľkí žiaci). Zdravili sme sa: „Česť práci“. Okrem učenia sme veľa športovali, robili na školskom pozemku a chodili na brigády. Na ročníkoch 5 – 9 som síce v učení nedosahovala najlepšie výsledky, ale bola som dobrá športovkyňa. Ved' predmet telesná výchova, ktorý učila súdružka učiteľka Marta Zimenová, bol môj obľúbený. Pani učiteľka bola pre mňa vzorom a tak trochu aj druhou mamou. Na telesnej výchove sme cvičili zvlášť dievčatá (biele tričká a modré trenírky) a chlapci (biele tričká a červené trenírky).

Telocvična bola profesionálne vybavená. Beh, šplh, hod do diaľky, skok do výšky a diaľky, spartakiáda boli super aktivity. Naša pionierska vedúca súdružka učiteľka Pavučinová sa nám neustále venovala. Chodili sme na športové súťaže, turistiku, lyžovali sme sa. Mala na starosti družbu s Karvinou. Spočívala vo vzájomnej spolupráci. Chodievali sme do Karvinej a oni k nám, nadväzovali sme nové priateľstvá, súťažili sme v rôznych športových aktivitách. Boli to úžasné chvíle. Súdruh učiteľ Jozef Ďurina nás učil matematiku a bol vedúci kuchyne. Súdruh učiteľ Milan Zajac učil pracovné vyučovanie. Pamätám sa, ako sme dosky nosili v silonkách. Vždy, keď mal dozor, kontroloval pri dverách, či nie sme namaľované. Chlapci zas nemohli mať dlhé vlasy. Raz im povedal, že sa majú dať ostrihať. Na druhý deň prišli všetci chlapci ostrihaný dohola. To bolo smiechu.

Súdruh riaditeľ Jozef Sermek nás učil chémiu. Robili sme zaujímavé pokusy. Pri jednom z nich (sedela som v prvom rade) došlo k výbuchu. Všetci z prvého radu vrátane pána riaditeľa boli čierni, no našťastie sa nikomu nič nestalo. Chybu urobila moja spolužiačka. To ste mali vidieť. Všetci sme zostali ticho.

Súdružka učiteľka Anetová dokázala nacvičiť krásne divadlá. Scéna i kostýmy boli perfektne premyslené. Divadelné vystúpenia mali veľký úspech.

Súdružka učiteľka Kovačiková nás zas učila nemčinu. Doteraz si pamätám slová piesne feržake, feržake, dornevu, dornevu... (len neviem, či sa to takto píše).

Môj obľúbený jazyk bola ruština. Učil nás ju súdruh učiteľ Radomír Papik. Pretože som mala dobrý ruský prízvuk, pán učiteľ ma prihlásil do súťaže Puškinov pamätník. I napriek tomu, že moja báseň patrila medzi najkratšie, vďaka dobrej výslovnosti som získala druhé miesto.

Počas môjho školského života ma učilo veľa skvelých učiteľov a kňazov. Každému jednému z nich som vďačná, za to, čo ma naučili. Ospravedlňujem sa, že som všetkých nespomenula, ale nie všetky spomienky sa dajú napísať na papier, no v srdci si ich uchováваме navždy. Všetkým učiteľom prajem najmä veľa zdravia, lásky, božieho požehnania, pedagogického optimizmu, pracovných úspechov a osobného šťastia.

S pozdravom

Božena Kabatiarová Lodňanová

*Učiteľ je ten, ktorý v sebe tú zázračnú silu má,
pretvárať detskú dušu,
otvárať jej brány poznania dokorán .*

*V tejto chvíli preto treba našim učiteľom úctu zdať,
za ich obetavosť, lásku a drahocenný čas,
ktorý žiakom venovali
a na ďalšiu cestu životom ich obetavo pripravovali .*

Z POHLADU ČERSTVÝCH STREDOŠKOLÁČOK

Základná škola Dolná Tižina - miesto, kde som chodila deväť rokov. Budova, z ktorej vychádzajú mnohé generácie detí. Vstupujú, odchádzajú rôzni žiaci, učitelia, riaditelia, upratovačky, kuchárky. Výmena osôb, no škola stále tá istá. Škola, ktorá žije so žiakmi, učiteľmi, tam, kde sa knihy stretávajú a tešia sa z detí, ktoré si ich berú do rúk a učia sa.

Prvé spomienky na školu sa mi vynoria vtedy, keď som ako prváčka s vypletenými copmi, so slnečnicou v ruke, plná strachu prešla bránou školy. Prvé písmená, číslice, noví kamaráti. Ani som sa nenazdala a už som bola v deviatej triede. To sme sa všetci tešili! Čas utekal a pri obzretí späť... Čo mi dala naša škola?

Ak by som to všetko rozmenila na drobné, vyzeralo by to asi takto:

Š ako štúdium, všetky vedomosti, ktoré som získala,
K ako kamarátstvo, kolektív, mnohých priateľov, s ktorými sa stále stretávam,
O ako osoby, ktoré nás učili, ktoré chceli pre nás len to dobré,
L ako lavice, kde sme strávili veľa času, alebo cenné **lekcie** do života,
A ako aktivity, mnohé kultúrne predstavenia, na ktorých som sa rada podieľala.

Ďakujem všetkým, ktorí boli počas deviatich rokov so mnou. K jubileu želám hlavne veľa dobrých žiakov, učiteľov, dobrých rodičov a nech sa o škole v Dolnej Tižine šíri dobré meno i vďaka všetkým, ktorí sú v nej. „**Škola nie je budova, je to miesto krásnych spomienok!**“

Kristínka Davidíková

minuloročná deviatačka

Moja základná škola ma naučila naozaj mnoho vecí, okrem tých základných ako písať a čítať, mi pomohla k vlastnému sebarozvoju.

Prostredníctvom spolužiakov a učiteľov som na učila k spolupráci a rešpektovaniu sa navzájom. Nie som tou, akou som bola pred desiatimi rokmi a za to vďačím svojej základnej škole. Zažila som tu tie najkrajšie roky, ktoré začali príchodom hanblivého dievčatka do lavíc prvej triedy a skončili odchodom dospievajúcej ženy, plnej poznatkov a vedomostí. Často a rada spomínam na moju základnú školu, na všetky tie hodiny slovenčiny, plné smiechu, na všetkých učiteľov, ktorí ma presvedčili o tom, že viem aj to, čo neviem a na naše úžasné školské obedy, na ktoré som občas šomrala, ale teraz, keď v našej stredoškolskej jedálni neviem identifikovať, čo mám na tanieri, si tie tižinské neviem vynachváliť. A tu sa potvrdzuje, že to, čo máme si vážime až keď to stratíme.

Nikdy som si neuvedomovala, aké mám šťastie, že navštevujem školu, v ktorej som získala pevné kamarátstva, každodennú dávku srandy, vzdelanie, pokým neprišiel koniec školského roka 2015/2016 a ja som musela odísť za iným dobrodružstvom a iným príbehom. Tak sa teda pýtam, čo mi dala moja základná škola? Vytvorila zo mňa tú osobu, ktorou som teraz a za to jej patrí jedno veľké ďakujem.

Chiara Mihalčatinová

v školskom roku 2014/2015 deviatka

ČO MI O NAŠEJ ŠKOLE POROZPRÁVALA MOJA STARKÁ

Moja starká sa volá Jozefína Gelačáková, rodená Šušoliaková. Pýtala som sa jej, či si ešte pamätá, ako to bolo kedysi v škole. Zamyslela sa, usmiala a začala spomínať .

„Zo začiatku bola v dedine len škôlka a 1.-4. A to bolo v terajšom Pastoračnom centre a v terajšom kultúrnom dome. V každej miestnosti boli dve triedy. Prvá trieda – mladší žiaci sa chodievali učiť doobeda a druhá trieda – starší žiaci chodievali poobede. Keď žiaci skončili prvý stupeň základnej školy, začali chodiť na 5.-8. do školy v Belej. Po čase sa aj v Tižine spravili všetky triedy.“

Keď sa pred mojou starkou niekedy postážujem, že sa mi nechce ísť do školy alebo sa mi niečo nepozdáva, vždy mi len povie: „Budte radi, že ste tam, kde ste, pretože za mojich čias sme nemali toľko možností ako máte teraz. Notebooky, počítače, to sme vôbec nepoznali. Boli sme radi, že sa môžeme ako tak vzdelávať. Učili sme sa správne písať, čítali sme knihy, v ktorých sme hľadali potrebné informácie, veľa sme cvičili, spievali. Vo vyšších ročníkoch sme sa učili vyšívvať a háčkovať, sadiť a starať sa o zeleninu.

To sme museli vedieť hlavne my - dievčatá. V škole mal každý žiak jedno pero a jednu ceruzku. Žiadne farebné pastelky alebo gumovacie perá, kalkulačky, či neviem čo ešte iné – nič také neexistovalo. A v zimnom období sme ešte nemali radiátory, tak sme museli kúriť v pieckach.

Museli sme viac poslúchať. A keď si spomeniem na učiteľov, vtedy si mohli veru dovoliť oveľa viac. Za zlé správanie sme museli „ísť do kúta“, alebo bývali po škole. Mali sme rôzne formy trestov, niekedy sme museli 100-krát niečo prepísať. Občas sme dostali palicou po rukách, či po zadku a neraz sme mali aj modrinu.

Ale potom sme si viac pamätali, čo sa patrí a čo nie. Teraz si učitelia nemôžu dovoliť žiakovi urobiť, ba ani povedať nič, lebo inak bude na nich sťažnosť.

Nie všetci rodičia mali dostatok peňazí kúpiť svojmu dieťaťu tašku. Museli sme si knihy nosiť v rukách, alebo nám mama ušila nejakú tašku z látky. Väčšina detí sa nemohla venovať učeniu, pretože pomáhali doma s rôznymi prácami. Museli sme sa so súrodencami starať o zvieratá, ktoré sme doma chovali.

Ja som sa rada učila v škole rôzne básničky. Dodnes si veru pamätám a viem ešte aj dnes odrecitovať báseň od Sama Chalúpku: Mor ho! “

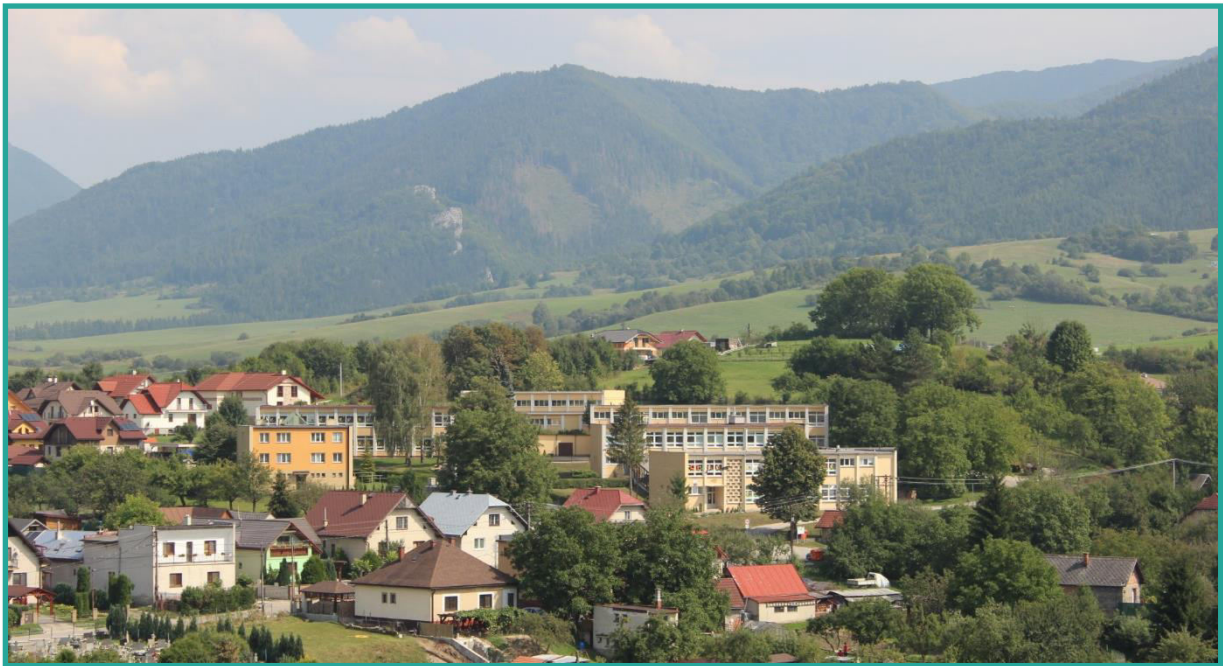
Anička Gelačáková
minuloročná deviatačka

ZÁKLADNÁ ŠKOLA DNES, PO 50 ROKOCH

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY

Základná škola Dolná Tižina je plnoorganizovanou školou so všetkými ročníkmi, od roku 2002 s právnou subjektivitou. Zriaďovateľom školy je obec Dolná Tižina. Ku škole patrí školský klub detí a školská jedáleň. Základná škola Dolná Tižina je typ vidieckej školy so spádovou pôsobnosťou, do ktorej patria obce Dolná Tižina a Stráža.

V priemere školu navštevuje 200 žiakov, v tomto školskom roku 207 žiakov. Pedagogický kolektív tvorí 18 pedagogických zamestnancov: riaditeľka školy, zástupkyňa riaditeľky, 13 pani učiteľiek, pán farár – učiteľ náboženskej výchovy a dve vychovávateľky v školskom klube detí. O čistotu školy sa starajú tri upratovačky, o údržbu školy jeden školník, zároveň údržbár, stravu pre našich žiakov, zamestnancov i pre deti z MŠ Dolná Tižina a deti z MŠ Stráža zabezpečujú štyri kuchárky. Školu tvorí 5 samostatných budov: budova školskej jedálne a školského klubu detí, v ktorej sa nachádza tiež odborná učebňa výtvarnej výchovy a cvičná školská kuchynka, budova s riaditeľňou a odbornými učebňami: mulimediálnou učebňou, učebňou informatiky a učebňou prírodovedných predmetov, budova kmeňových tried druhého stupňa, budova kmeňových tried prvého stupňa a poslednou je budova telocvične a školských dielní. Budovy dopĺňa rozsiahly areál so školským dvorom a školským pozemkom.

VÍZIA ŠKOLY

„Dávať žiakom kvalitné základné vzdelanie a vychovávať kultúre srdca.“

POSLANIE ŠKOLY

Základná škola Dolná Tižina je školou, ktorá svojim žiakom poskytuje:

- * kvalitnú výchovu a vzdelávanie prostredníctvom kvalifikovaných pedagogických zamestnancov,
- * individuálny prístup k žiakom rešpektujúci ich osobnosť a špeciálne výchovno-vzdelávacie potreby,
- * vyučovanie anglického jazyka od prvého ročníka,
- * rozšírené vyučovanie prírodovedných predmetov na druhom stupni,
- * dobrú prípravu deviatakov na Testovanie 9 a prijímacie skúšky na stredné školy,
- * moderné vyučovanie s využívaním moderných interaktívnych technológií,
- * vyučovanie v odborných učebniach informatiky, prírodovedných predmetov, výtvarnej výchovy,
- * praktické vyučovanie v školskej kuchynke, na školskom pozemku a v skalke, v školských dielňach,
- * možnosť absolvovať základný lyžiarsky výcvik, základný plavecký výcvik, pobyt v škole v prírode a školské výlety a exkurzie,
- * služby výchovného poradcu,
- * popoludňajšiu činnosť v školskom klube detí,
- * popoludňajšiu záujmovú činnosť so žiakmi,
- * možnosť rozvíjať pohybové aktivity v telocvični, na multifunkčnom ihrisku školy aj v mimovyučovacom čase,
- * príjemné a bezpečné prostredie,
- * množstvo školských akcií a podujatí: projektové dni, výchovné koncerty, divadelné predstavenia, besiedky, súťaže a pod.,
- * výdatné a chutné stravovanie v školskej jedálni.

ZO ŽIVOTA ŠKOLY

MODERNÉ VYUČOVANIE

ZÁUJMOVÁ ČINNOSŤ

ŠKOLSKÉ AKCIE

VYZNANIA NAŠICH UČITELOV A ŽIAKOV

„V každom veku možno pokračovať v štúdiu, no nemožno byť školákom.“

Montaigne

ZÁKLADNÁ ŠKOLA

Ako jadierka z jablka,
z ktorých raz stromy narastú,
ako korálky na krku
usmievajú sa na nás, tu
a svetielkujú očami
neprebádaným priestorom.
Čas za siedmimi horami
poďakoval sa nestorom,
že vymysleli šlabikár –
zvest' o Eme a o mame -
ten prvý školský, krásny dar,
čo všetci dobre poznáme.
Násobilku sa učiaci –
o centimeter múdrejší
nad prvákmi, sú druháci.
Aj od prvákov hlučnejší,
na päty šliapu tretiakom.
A tak svet kráča dopredu,
až k nebotyčným vežiakom.
Raz dnešné deti dovedú
svet k rozumnejším zákonom,
len ak sa budú vzdelávať,
ak budú vedieť viac o ňom.

Je málo, mať len seba rád.
Vzájomne si nám treba ctiť
každého, kto je statočný,
kto pre spravodlivosť má cit.
Sám na seba byť náročný,
nie na cudzom sa chrbte niest' –
to je predpoklad slobody,
to je aj zákon večných hviezd.
Niektor z vás možno obrodí
ten smelý odkaz Verneho
a bude ďalší astronaut,
aj biele spraví z čierneho.
Môže byť schopným majstrom áut
alebo slávnym lekárom,
čo ľudstvo zbaví všetkých pliač.
A keby bol aj pekárom –
v čomkoľvek môže vynikať
a riešiť dnešné záhady.
K úspechom, ktoré dosiahne,
Základnej školy základy
so sebou všade potiahne!

RNDr. Antónia Muchová

pani učiteľka

SPOZNÁVALA SOM NAŠU ŠKOLU AKO ŽIAČKA,

DNES V NEJ PÔSOBÍM AKO UČITEĽKA

Ja som začínala v našej základnej škole ani nie ako žiačka, skôr ako predškoláčka. Moja mama, pani učiteľka Elena Kubalová, tu učila. Bola triedna učiteľka prvých prvákov a mňa si brávala so sebou do práce. V tom čase totiž ešte neexistovala v Stráži materská škola. Ja, ako dieťa, som sa v štyroch rokoch naučila čítať i písať, neskôr ako žiačka aj azbuku, či čítať v ruskom jazyku a všetko, čo základná škola žiakom dáva. Veľká vďaka všetkým učiteľom za to, čo všetko ma naučili, ako ma vychovávali. Aj vďaka všetkému, čo som spomenula, mi škola prirástla k srdcu. Teraz som tu už pani učiteľka a aj ja vzdelávam a vychovávam našich žiakov.

Keď sa tak zamyslím, čo všetko sa za 50 rokov existencie školy udialo. Koľko bolo spotrebovanej kriedy na tabuliach, koľko polámaných pravítok a zabudnutých prezuviek by sa tu za tú dobu dalo napočítať, koľko učiteľov muselo za tú dobu vypísať a podpísať vysvedčenia, koľko žiakov vyšlo poslednou triedou, koľko žiakov sa tu rado vracia, aby si vybavili svoje spomienky?

Dnes vnímam našu školu ako dobrý kolektív učiteľov, ktorí sa snažia, aby zo školy vychádzali slušní a vzdelaní ľudia. K pozitívam našej školy patrí i príjemné prostredie, kolegalita a dobrá pracovná atmosféra, chutná strava v školskej jedálni, výborný školský klub detí i množstvo záujmových krúžkov, ktoré môžu naši žiaci navštevovať.

Prajem našej škole, svojim kolegom, učiteľom a našim žiakom, aby sa im stále darilo a viedlo tak ako doteraz a ešte lepšie. Aby každí, či už sú to učitelia alebo žiaci, chodili do školy radi. Veď škola je základ života.

pre žiakov pani učiteľka Kubalová,
pre spolupracovníkov Alicka či Helenka

SPOMIENKY NA ŠKOLU

Hľa, tu kráča starší s mladším,
možno starký, jeho vnuk.
Prvé kroky, školská taška,
to sa nedá zabudnúť.

V učebni sú počítače,
počítadlo netreba.
Nožíkrybky, žabykláče
zostali u pradeda.

Už päťdesiat rokov prešlo,
čo Stráža aj Tižina
kráča každé ráno cestou,
ktorú s láskou spomína.

Ticho v triede, biela krieda,
veľká čierna machuľa.

Pionierska šatka leží
na dne starej truhlice.

RNDr. Antónia Muchová

Krivá čiara, ach, jaj, beda.
Frk, v zošite machuľa.

Na dedine skauting beží,
vlčatá i vlčice.

pani učiteľka

Miesto kriedy fixky máme,
kalamára dnes už niet.
Do kúta už nekľakáme,
nerátame dvadsaťpäť.

Zanikli už okná z dreva
ako výhľad do sveta.
Škola ako mladá deva
je už v plaste odetá.

TAKTO NAŠU ŠKOLU VNÍMAME MY, ŽIACI

Pre mnohých z nás je dnes škola samozrejmosťou a často si kladieme otázku, prečo tam musím každé ráno vstávať a trčať skoro celý deň a ešte aj doma sa učiť. Hlavne, keď po nevydarenej písomke alebo odpovedi dostaneme zlú známku, zídu nám na um samé záporné veci. Frfleme na učiteľov, nepáči sa nám vzhľad školy a keby sa nás vtedy niekto spýtal, čo mám na škole najradšej, tak sú to zaručene prázdniny, alebo v horšom prípade aspoň prestávky.

A predsa existujú ľudia, ktorí pokladajú možnosť študovať za skvelý dar, sú to naše staré mamy a starí otcovi. V tých časoch, keď veľkú časť ich života tvorila úmorná práca na poli alebo okolo domu, vzrastala ich túžba po vzdelaní ešte viac. V škole sa dozvedeli mnoho nového o svete, o iných krajinách o minulosti. Uvedomovali, že neznalosť pravopisu alebo násobilky im v budúcnosti môže narobiť značné problémy.

V dnešnej dobe už nielen pani učiteľka je zdrojom vedomostí, teda tá, čo vie všetko, už je tu aj wikipédia a google. Keby naši starí rodičia strávili čo i len jeden deň v našich školských laviciach, asi by poriadne vyvaľovali oči. Ako prvé by ich určite prekvapilo to neskutočné množstvo kníh a zošitov a ako ďalšie to, že hneď pri príchode do školy máme miesto, kam si zložiť svoje veci, skrinky na chodbách. Nejednen z nás každé ráno naháňa pána školníka, aby mu požičal náhradný kľúč, pretože jeho zábudlivá hlava ešte stále spí doma v posteli.

V priebehu rokov naša škola nezmenila svoju prioritnú úlohu, aj naďalej vzdeláva a vychováva. Zmenil sa však spôsob ako nadobudnuté vedomosti získavame, nedostávame ich hotové na papieri, ale pátrame, zisťujeme, hľadáme, objavujeme a prežívame.

Okrem toho sa zapájame do rôznych aktivít, ktorými pomáhame, predávame narcisy, aby sme podporili onkologických pacientov, modré gombíky, aby sme pomohli deťom na Ukrajine. Zapájame sa do všelijakých projektov, v súčasnosti u nás beží Zelená škola, a tak sa snažíme žiť ekologicky, recyklujeme, triedime odpad a usilujeme sa o to, aby bol čo najmenší. To, čo v školách kedysi nebolo a dnes už je, je napríklad školský parlament, my, žiaci sa tak môžeme podieľať na chode školy, cez našich zástupcov sú tak naše požiadavky u vedenia školy vypočuté a rešpektované.

Aj vďaka žiackej školskej rade sme sa stali školou priateľskou k deťom. Určite aj naši starkí chodievali na rôzne súťaže, reprezentovali našu školu, rovnako aj my dnes nezaháľame a môžeme sa pochváliť mnohými úspechmi zo športových, výtvarných, speváckych, matematických, divadelných a literárnych súťaží. Hráme divadielka, pripravujeme besiedky pre mamy, pre starých rodičov, pre deti zo škôlky.

A ako to vyzerá na hodinách? Slovenčina už nie je len o tvrdom a mäkkom i, ale najmä o zážitkoch, aj taký diktát môže byť celkom zábavný, hlavne keď ho píšeme v skupinách a trošku sa pri ňom aj nabeháme. Alebo keď na sa na hodinách literatúry môžeme prezliecť za svoje obľúbené literárne postavy. Na matematike tiež stále len nepočítame, ale aj projektujeme svoju izbu, rozvíjame svoju finančnú gramotnosť, alebo lúštíme sudoku.

Pani učiteľka na výtvarnej vždy príde s niečím novým, a tak sú naše triedy farebné, pekne vyzdobené našimi prácami. Poznatky z dejepisu a geografie získavame aj na cestách, máme za sebou množstvo exkurzií a poznávacích výletov. Aj na chémii býva veselo, vždy sa tešíme na nové pokusy, ktoré vidíme v chemickej show. Pracujeme aj na našich cudzích jazykoch, hlavne angličtine - interaktívne a hravo. To je asi ten najväčší rozdiel v našej škole kedysi a dnes, máme možnosť využívať všakovakú modernú počítačovú techniku.

Tá naša Tižinská škola je pre nás miestom, ktoré žije, kde vznikajú nové priateľstvá, pribúdajú skúsenosti a ostávajú nezabudnuteľné spomienky.

zostavené zo súboru žiackych školských prác

MOJA ŠKOLA

Ahoj škola milá,
 si ku mne vždy zdvorilá.
 Naučila si ma násobilku,
 nezabudnem ani na omyl, mýlku.
 Moja školská lavica,
 je ako moja izbica.
 Ďakujem pani učiteľkám
 a aj pani upratovačkám.
 Aj pána školníka mám rád,
 je to predsa náš kamarát.
 V našej školskej jedálni,
 je lepšie ako v cukrárni.

Janko Bačinský, V. trieda

Na svete je mnoho dobrých škôl, mne je však najbližšia tá naša tižinská. Už len kvôli tomu, že sú tam super ľudia a v triede máme dobrý kolektív. Naša pani učiteľka nám veľa rozpráva o tom ako cestovala, a tak sú aj hodiny dejepisu oveľa zábavnejšie. Našu školu mám rada aj kvôli výletom, na ktorých si uijeme kopec zábavy. Od mnohých dospelých často počúvam ako radi by sa tu vrátili. Škola je podľa mňa najkrajším obdobím v živote, prežívame v nej veľa pekných chvíľ.

Simonka Žemlová, 6. ročník

Prečo mám rád svoju školu ja? No, kvôli učeniu to určite nebude. Ako mnohým mojim rovesníkom aj mne sa z celého školského roka najviac páčia prázdniny. Ale predsa len existuje dôvod, prečo tu chodím celkom rád. Sú to moji spolužiaci, kamaráti, s ktorými čas strávený v škole ubehne akosi rýchlejšie. Spolu si vieme aj z nudných vecí urobiť zábavu, a tak nám je tu spolu celkom veselo.

Michal Chabada, 9. ročník

Na otázku, či mám rada svoju školu? odpovedám áno, už len preto, že som sa tu naučila mnoho zaujímavých vecí, máme tu pekne vybavené priestory, veľa super krúžkov a aktivít, dobrých kamarátov, múdrych, trošku prísnych, ale aj láskavých učiteľov a v neposlednom rade chutné obedy. A preto všetko sem rada chodím.

Karinka Zichová, 6. ročník

Na mojej škole sa páči množstvo vecí. Mám tu veľa dobrých kamarátov, s ktorými sa každý deň stretávam. Keď sa začne hodina, učíme sa veľa zaujímavých vecí, najradšej mám matematiku a informatiku. Páči sa mi, že chodíme na všelijaké výlety a vždy si odtiaľ odnesieme kopec pekných zážitkov. Našu školu mám veľmi rada.

Zuzanka Barošincová, 4. ročník

V NAŠEJ ŠKOLE

V našej malej dedine
stojí žltá budova.
A v tej veľkej budove
sa učebnica otvára.
Naše milé učiteľky
všeličo nás naučia,
na matematike násobilku
pravopis na slovenskom jazyku.
Na telesnej behávame,
vybíjanú hrávame,
na švihadlách skáčeme
i tenis si zahráme.
Všetci sa na koniec tešíme,
na výsledky čakáme.
Učiteľom za vedomosti ďakujeme,
veď ich s nimi získavame.

Sandra Janíčková, V.trieda

ZELENÁ ŠKOLA

Naša škola separuje
a planétu ochraňuje.
Od maličkých začíname,
na budúcnosť pozeráme.
Spolu veľa zmôžeme,
odpadkov sa rozumne zbavíme.
My vytriedime, firmy vyrobia
A malé jazvy našej planéty sa zahoja.

kolégium zelenej školy

VYZNANIE ŠTVRTÁKOV

Naša škola Dolná Tižina sa menuje,
veľa učiteľov sa tu deťom venuje.
V prvej triede sú dve učiteľky,
sú z nich aj skvelé vychovávateľky.
Učia ich tam čítať, písať, počítať,
dokonca tiež celkom poslúchať.
V I.A je Zuzka Kvočková,
v I.B. zas Helenka Bieliková.
Druháci sú tiež dve triedy,
poznajú všetky písmenká abecedy.
Ich pani učiteľky sú veľmi milé,
Bučkuliaková a Hodoňová – roztomilé.
Tretiakov je riadna kopa,
pozná ich už celá chodba.
Pani Zuzka Zichová,
je z nich sem – tam hotová.
V štvrtej triede – daj sa svete,
prišlo k zmene v ich živote.
Po Irenke Machovej,
pripadli Alicke Kubalovej.
V ŠKD je vždy veselo,
hoci je tam veľmi plno.
Miška s Adkou tvoria super tím,
deti chcú pracovať iba s ním.
Na 5. -9. sú už veľké deti,
rozvíjajú si svoje vedomosti.
Venuje sa im celý zbor,
aby v deviatke z vládli monitor.
O žalúdky sa nám postarajú tety kuchárky,
o hygienu zasa tri pani upratovačky.
Ak sa v triede niečo pokazí,
Milanko, náš školník, dorazí.
To je od nás všetko asi,

pozdravujú štvrtáci.

HYMNA

V Terchovskej doline je dedina.
A jej meno je Dolná Tižina.
Kostol, škôlka, to je krása,
ale najkrajšia je škola naša.

Stojí na začiatku tej Tižiny.
Navôkol stromy a taktiež domy.
Naša škola – druhý domov,
nepredáme si Ťa za milión.

Pred päťdesiat rokmi postavená.
Teraz je už pekne upravená.
Nám sa všetkým, veľmi páči,
dúfame, že ju aj pieseň skrášli.

Chodíme tu do nej každučký deň.
To bol každého z nás tajomný sen.
Teraz keď ty päťdesiat máš,
chceme nech tu budeš naveky stáť.

A keď nám školička budeš chýbať.
Budeme na teba vždy spomínať.
Otec, mama, syn aj dcéra,
každého si veľa naučila.

žiaci školy

POĎAKOVANIE

Na záver chceme vyjadriť naše úprimné poďakovanie všetkým partnerom, rodičom a priateľom školy, za finančnú podporu, materiálnu pomoc, ochotu podeliť sa so svojimi spomienkami a pomoc pri zabezpečovaní a organizácii dôstojného priebehu oslavy 50. výročia Základnej školy Dolná Tižina:

- Ing. Ľubici Ďuricovej, starostke obce a obecnému zastupiteľstvu v Dolnej Tižine
- Rodičovskému združeniu pri Základnej škole Dolná Tižina
- 111. skautskému zboru Úsmev Dolná Tižina
- Obecnému úradu v Stráži
- Lukášovi Ďurinovi - Kenovi
- p. Stárekovi a firme NOMA-SMOKER
- p. Bohušovi Kubalovi
- Mgr. Milade Dávidíkovej
- p. Vladimírovi Šušoliakovi s rodinou
- p. Božke Kabatiarovej s rodinou
- cukrárni Monarch
- Ing. Zuzane Kňazeovej
- p. Michaele Sedúchovej
- rodičom žiakov: Vilka Hodoňa II.B
Vanessky Bačinskej V.
Maxima Krištofíka I.A
Janky a Lenky Kvočkovej II.B, VII.
Adriana Bučkuliaka II.B
Barbory Jakubíkovej II.B
Filipa a Matúša Trnku, II.B, IV.

Zostavili: Anna Trnková, Anna Hodoňová

Grafická úprava: Lukáš Ďurina, Zuzana Zichová

Tlač: Triffit Žilina